

പിതാവിനെ ഉപേക്ഷിക്കുക!

ഡോ. എം. ഫോസ്സിൻ

പിതൃത്വം എന്നത് പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തിൽ മനുഷ്യന് ലഭിക്കുന്ന പക്കാളിത്രമാണ്. എന്നാൽ പിതൃത്വത്തിന്റെ മഹനീയത മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ വലിയൊരു വിഭാഗം ഈരു ജീവിതം അവ സാനിപ്പിക്കുന്നത്. അനേകം മഹാജനരൂപങ്ങൾ ജീവചത്രത്രം വായിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവരിൽ ഭൂതിഭാഗവും തങ്ങളുടെ അമ്മയെ ഓർക്കുകയും പിതാവിനെ വിന്റെ കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പേന കുറിച്ചുള്ള ഈ ഓർമ്മകുറവാണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രധാനരോഗം. അമ്മയ്ക്കപ്പോറത്തുള്ള അപ്പേന അറിയാത്തവർക്ക് പ്രപഞ്ചത്തിന് പുറകിലുള്ള ദൈവത്തെ മനസ്സിലാക്കുക സാധ്യമല്ല. അപ്പേനയും അമ്മയെയും തുല്യമായി സ്വന്നപരിക്കാൻ പലമകൾക്കും കഴിയുന്നില്ല.

അപ്പേൻ എത്രമാത്രം മക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ വേദനിക്കുന്നവനാണെന്ന് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ഓർമ്മമിപ്പിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയമാണ്. യേശുവിന് പത്രം വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ദേവാലയത്തിൽ വെച്ച് കാണാതായി. വീണ്ടും യേശുവിനെ ദേവാലയത്തിൽവെച്ച് കണ്ണുമുട്ടുബോൾ പരിശുദ്ധ മരിയം യേശുവിനോട് പറയുന്ന വാക്കുകൾ പട്ടം വിഷയമാക്കേണ്ടതാണ്. “നിന്റെ പിതാവും, താനും” നിനെന്ന കാണാത്തതിനാൽ വേദനിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ പലപ്പോഴും അമ്മമാർ മകളോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ “നിന്റെ അപ്പേൻ നിനെന്നകുറിച്ച് ഒരു ചിന്തയും മില്ലായിരുന്നു, താനായിരുന്നു നിന്നക്കുവേണ്ടി മനസ്സുമുഴുവൻ വേദനിച്ച് നടന്നത്.” ഈ പ്രസ്താവന അപ്പേന സ്വന്നപരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും അതുവഴി ദൈവത്തെ സ്വന്നപരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും മക്കളെ തടയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ മരിയത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുക. പ. മരിയത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ വി. തൗസേപ്പ്, യേശുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ വേദനിച്ചക്കുന്നുവെന്നാണ് അമ്മ മകനോട് പറയുന്നത്. പിതാക്കുമാർ മകൾക്കുവേണ്ടി എത്രമാത്രം കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മകൾക്ക് സാധ്യാരണ്യായി മനസ്സിലാക്കാണില്ല. എന്നാൽ അത് മനസ്സിലാക്കി തരാൻ ദൈവം തന്നെ ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പുമാർ അനേകം കഷ്ടപ്പാടുകൾ മകൾക്കുവേണ്ടി സഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ പ്രായപൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ, അവരെകുറിച്ച് അനേകം പരാതികൾ അപ്പുമാർക്കുണ്ട്. ഒരു അപ്പേൻ തന്റെ മക്കളെ കുറിച്ചുള്ള പരാതികളാണ് അവൻ്റെ അപ്പേൻ അവനെകുറിച്ചുള്ളത്. ഇക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കാൻ ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അപ്പുമാർക്ക് കഴിയുന്നില്ല. സന്താം അപ്പേൻ മഹത്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത ഒരു മനുഷ്യനും, സന്താം മക്കളുടെ സ്വന്നപരം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയില്ല.

അപ്പേനിൽ നിന്ന് ലഭിക്കേണ്ടത് അവകാശമോ ഔദാഹ്രമോ?

എത്രുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യർ അപ്പുമാരെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തത്. വി. ശ്രീമം ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. മുടിയനായ പുത്രരെ പതനത്തിന്റെ

ആരംഭം സ്വത്തിന്റെ അവകാശത്തർക്കത്തിൽ നിന്നാണ്. അവൻ അപ്പനോട് പറഞ്ഞു “എൻ്റെ സ്വത്തിന്റെ അവകാശം എനിക്ക് തരിക്.” പിതൃസ്വത്ത് ഭാഗം വെയ്ക്കാൻ യേശുവിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, അത് ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിച്ചവനാണ് യേശു ക്രിസ്തു.

അപ്പേൻ്റെ പകൽത്തിന്റെ അവകാശം പിടിച്ചുവാങ്ങുകയോ, കിട്ടിയത് പോരാ എന്ന് പരാതി പറയുകയോ ചെയ്ത ആരും തന്നെ, സ്വന്തം തെറ്റ് ഏറ്റുപറയാതെ, ജീവിതത്തിൽ വിജയിച്ചിട്ടില്ല വി. ശ്രമത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ശ്രമമായ ഉള്ളപ്പത്തി പുസ്തകത്തിന്റെ അവത്ത് അഭ്യാസങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ഒരു യുക്തി (logos) പിതാവും മകളും തമിലുള്ള ബന്ധമാണ്. അപ്പൻ എന്നേ ക്ഷാഖ കൂടുതൽ മഡ്രാസ് മകനെ സ്കേണഹിക്കുന്നുവെന്ന പരാതിയാണ് അതിൽ പ്രധാനം. കായേൻ അബേലിനോട് തോന്തുന്നതും, ഏസാവിന് യാക്കോബിനോട് തോന്തുന്നതും, യാക്കോബിന്റെ പറ്റണ്ണു മകൻകൾക്ക് ജോസഫിനോട് തോന്തുന്നതും ശത്രുതയാണ്. ഈ ശത്രുതയുടെ കാരണം അപ്പേൻ്റെ നീതിരാഹിത്യമാണെന്ന് മകൻ ആരോഹിക്കുന്നു. ഈ മക്കളോട് പുതിയ നിയമം പറയുന്നു “ഒണ്ടേപ്പ് നീതിമാനാണ്.” ലോകത്തിലെ സകല മനുഷ്യത്വങ്ങളും ആന്തരികതയിൽ മാതാപിതാക്കളെ ഇത്തരത്തിൽ സമ്പർഖ്മായി നീതിമാനായിരുന്നുവെന്ന് സീകർക്കുന്നതിന് തടസ്സമുണ്ട്. ഈ പ്രവണത ഒരു സാർവ്വത്രിക (Universal) തിന്മായതുകാണാണ്, മാതാവിനേയും പിതാവിനേയും ബഹുമാനിക്കുക എന്ന ഒരു സാർവ്വത്രിക നിയമം മോശ നൽകിയത്. അതുകൊണ്ട് പിതാവിനോടുള്ള ശത്രുത പിലരുടെ മാത്രം പ്രശ്നമല്ല, എല്ലാ മനുഷ്യങ്ങളും പ്രശ്നമാണ്. സർവ്വ പിതാവിന്റെ പിതൃത്വത്തിൽ പകാളിയാകുന്ന ഭൗമിക പിതാക്കമൊർക്കു മാത്രമല്ല, ആത്മീയ പിതൃത്വത്തിൽ പങ്കുചേരുന്ന സന്യസ്തർക്കും തങ്ങളുടെ ഭാത്യും പുർണ്ണമാക്കാൻ കഴിയാതെ പരാജയപ്പെടുന്നതിന്റെ കാരണം അവരുടെ അപ്പനെ നീതിമാനാരായി സീകർക്കുന്നുള്ള വിസമ്മതത്തിൽ നിന്നാണ്. ഒരുവൻ സ്വന്തം

പിതാവിനോട് വെറുപ്പുണ്ടെന്ന് അറിയാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം, സ്വന്തം സഹോദര നാരോടോ സഹോദരിമാരോടോ വെറുപ്പുണ്ടോയെന്ന് പരിശോധിക്കുകയാണ്. സ്വന്തം സഹോദരനോട് വെറുപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം സ്വന്തം അപ്പുണ്ടോള്ളു വെറുപ്പുണ്. ഇത്തരം വ്യക്തികൾ ആർക്ക് നാശമുണ്ടായാലും അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം അവരുടെ പിതാമഹനാർക്കാണെന്ന് ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ സയം തിരിച്ചറിയുക; നിന്റെ പിതാവ് നല്ലതല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് നീ നശിച്ചതെന്ന നിഗമനം നിങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നിങ്ങളുടെ അപ്പെന്നക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ പരാതിയാണ്. ഈ പരാതിയിൽ നിന്നാണ് പുർണ്ണപിതാക്കന്നാരുടെ ശാപമാണ് നിന്റെ കഷ്ടപ്പാടിന്റെ കാരണമെന്ന സിഖാന്തം ഉരുത്തിരിയുന്നത്.

പിതാവിനെ ഉപേക്ഷിക്കുക

രൂവൻ്റെ പ്രവർത്തികൾ അവനവനിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടുനോഴാണ്, അവൻ സ്വതന്ത്രവ്യക്തിയാകുക. രൂവൻ്റെ പ്രവർത്തിയുടെ കാരണം മറ്റാന്നായാൽ അവൻ അടിമയാണ്. സ്വന്തം തെറ്റിന്റെയും, പരാജയതിന്റെയും കാരണം മറ്റുള്ളവനിൽ ആരോപിക്കുന്നവൻ അടിമയാണ്. സ്വന്തം പ്രവർത്തികളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം എന്തുകുന്നവൻ, സ്വന്തം തെറ്റിന്റെ കാരണം പിതാമഹനാരുടെ തെറ്റാണെന്ന് ആരോപിക്കുകയില്ല. സ്വന്തം പ്രവർത്തിയുടെ എല്ലാ ഉത്തരവാദിത്വവും എന്റെതെന്നു പറയുന്നവൻ മാത്രമാണ് എന്റെ പിശ എന്റെ പിശ എന്റെ വലിയ പിശ എന്ന് പറയുവാൻ കഴിയുക. അല്ലാത്തവരെല്ലാം എന്റെ തെറ്റിന്റെയും, പരാജയതിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വം എന്റെ അപ്പേരും പിശ, എന്റെ അപ്പാപ്പേരും പിശ, എന്റെ മുത്തപ്പാപ്പേരും വലിയപിശ എന്ന് ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലും.

അതിനാൽ സ്വാത്രത്യും പ്രാഹിക്കേണ്ടത് പിതാവിൽ നിന്നാണ്. അതിനായി നാം അപ്പെന്ന ഉപേക്ഷിച്ചു അവനവനിലേക്ക് തിരിച്ചുവരണം. എനിയക്ക് അർഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ എന്റെ അപ്പൾ എനിക്ക് തന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് മനസ്സിൽ ധ്യാനിക്കുന്നതാണ് അപ്പെന്ന ഉപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള ആദ്യമാർഗ്ഗം. മറ്റാരു വിധത്തിൽ എന്റെ അപ്പൾ, അപ്പേനേക്കാളുപരി എന്നെന്ന സ്വന്നഹിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അംഗീകരിക്കുക എന്നതാണ് പിതൃദിനത്തിൽ ഒരു പിതാവിന് നൽകാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനം. നീ നിന്റെ മാതാവിനേയും, പിതാവിനേയും ‘വിട്ട്’ ഉപേക്ഷിക്കുക, നിന്നെന്ന ണാൻ രാജാവും, റാണിയുമാകി മാറ്റുമെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ യുക്തി (divine logos) നമ്മോട് പറയുന്നു. നാം നമ്മുടെ അപ്പേനേയും അമ്മയേയും പുർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കുകയെന്നാൽ അതിന്റെയർത്ഥം, നമ്മുടെ എല്ലാ പരാജയതിന്റെ കാരണം ണാനാണെന്നും, എന്റെ എല്ലാ വിജയത്തിന്റെ കാരണം അപ്പനാണെന്നുമുള്ള പ്രവ്യാപനമാണ്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവർക്കു മാത്രമെ എന്റെ കൂടുംബത്തിലുണ്ടാകുന്ന പരാജയത്തിന്റെ കാരണം ണാനാണെന്നും, വിജയത്തിന്റെ കാരണം ജീവിതപകാളിയാണെന്നും അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുക. അതുകൊണ്ട് ജീവിത പകാളിയേയും, സഹോദരിസഹോദരയാലും നിങ്ങൾക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാനും സീകരിക്കാനും കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ വെറുകുന്നുവെന്നാണ്. സ്വന്തം അപ്പെന്ന സ്വന്നഹിക്കാത്തവൻ ആരെയും സ്വന്നഹിക്കുക സാധ്യമല്ല.